

РЕШЕНИЕ

№ 398

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. Атанасов

Членове: Атанас Н. Атанасов
Калина В. Станчева

при участието на секретаря Мария Д. Абаджиева Господинова
в присъствието на прокурора В. Р. Ат.
като разглежда докладваното от Атанас Ст. Атанасов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100601257 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

С присъда от 09.02.2022 г. по НОХД №16717/2021г. Софийски районен съд, НО, 93 състав е признал подсъдимия В. Г. Г. за ВИНОВЕН в това, че:

В периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2020 г., включително, в гр. София, ж.к. „*****“, бл. *****, след като е осъден - с влязло в законна сила на 20.02.2017 г. решение на СРС, 3 ГО, 149 състав, с № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на СРС, да издържа свой низходящ — детето си Г.В. Га, чрез нейната майка и законен представител - В. Га Га, съзнателно не е изпълнил задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно 22 месечни вноски в размер на по 150 лева месечно всяка - общо 3300 лева, като престъплението е извършено повторно, тъй като В. Г. Г. е извършил престъплението, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление /осъден за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК с присъда на СРС, в сила от 13.02.2020 г., по НОХД № 12719/2019 г. по описа на СРС/ - престъпление по чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК, вр. с чл. 371, т.2, вр. чл. 373, ал. 2 НПК, чл. 58а, ал. 1 от НК, вр. чл. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т.2, вр. ал. 1 от НК му е наложено наказание „ПРОБАЦИЯ“ за срок от

Дванадесет месеца, което намалява с една трета и определя наказание „ПРОБАЦИЯ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, изразяваща се в следните пробационни мерки:

-На основание чл. 42а, ал. 2, т. 1, вр. чл. 42б, ал. 1 от НК - "Задължителна регистрация по настоящ адрес- гр. София, кв. "Бояна", ул "*****", за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, която да се изпълнява, чрез явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично;

-На основание чл. 42а, ал. 2, т. 2, вр. чл. 42б, ал. 2 от НК - "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, които да се провеждат в пробационната служба, на чиято територия е настоящия адрес на подсъдимия.

Със същата присъда съдът е признал подс. В. Г. Г. ЗА ВИНОВЕН в това, че: в периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2020 г., включително, в гр. София, ж.к. „*****“, бл. ***** , след като е осъден - с влязло в законна сила на 20.02.2017 г. решение на СРС, 3 ГО, 149 състав, с № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на СРС, да издържа свой низходящ - детето си А.-М.В. Г.а, чрез нейната майка и законен представител - В. Г.а Г.а, съзнателно не е изпълнил задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно 22 месечни вноски в размер на по 150 лева месечно всяка - общо 3300 лева, като престъплението е извършено повторно, тъй като В. Г. Г. е извършил престъплението, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление /осъден за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК с присъда на СРС, в сила от 13.02.2020 г., по НОХД № 12719/2019 г. по описа на СРС/ - престъпление по чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК, вр. с чл. 371, т.2, вр. чл. 373, ал. 2 НПК, чл. 58а, ал. 1 от НК, вр. чл. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т.2, вр. ал. 1 от НК му е наложено наказание „ПРОБАЦИЯ“ за срок от Дванадесет месеца, което намалява с една трета и определя наказание „ПРОБАЦИЯ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, изразяваща се в следните пробационни мерки:

-На основание чл. 42а, ал. 2, т. 1, вр. чл. 42б, ал. 1 от НК - "Задължителна регистрация по настоящ адрес- гр. София, кв. "Бояна", ул "*****", за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, която да се изпълнява, чрез явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично;

-На основание чл. 42а, ал. 2, т. 2, вр. чл. 42б, ал. 2 от НК - "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, които да се провеждат в пробационната служба, на чиято територия е настоящия адрес на подсъдимия.

Съдът на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определил на подс. В. Г. Г. едно общо най-тежко наказание, измежду наложените му наказания, а именно- наказание „Пробация“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, изразяваща се в следните пробационни мерки:

-"Задължителна регистрация по настоящ адрес" - гр. София, кв. "Бояна", ул "*****", за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, която да се изпълнява чрез явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично;

- "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, които да се провеждат в пробационната служба, на чиято територия е настоящия адрес на подсъдимия.

Съдът на основание чл. 189, ал. 3 от НПК е осъдил подсъдимия В. Г. Г. да заплати в полза на държавата по сметка на СДВР направените по делото разноски в размер на 136,50 лева.

Срещу така постановената присъда е постъпил въззивен протест, в който се оспорва първоинстанционната присъда в частта ѝ относно наложеното на подсъдимия наказание, като се счита, че в тази си част е неправилна. Прокурорът развива тезата, че неправилно СРС е приложил разпоредбата на чл. 58, ал. 1 НК и е намалил с 1/3 наложеното наказание „пробация“. Прави искане за изменение на присъдата на СРС в частта на наказанието, като предлага на подс. Г. да му бъде определено наказание от 1 (една) година пробация, включваща пробационните мерки по чл. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2, вр. ал. 1 от НК, както и за същото престъпление да се наложи и кумулативно предвиденото наказание обществено порицание.

Софийски градски съд, в разпоредително заседание от 05.04.2022г., по реда на чл. 327 от НПК прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели или изслушване на експертизи.

В съдебно заседание представителят на СГП поддържа протеста по изложените в него доводи и моли за неговото уважаване.

Упълномощеният защитник на подс. В. Г. – адв. К. прави искане подаденият протест да бъде оставен без уважение като необоснован. Изтъква, че първоинстанционният съд правилно и обосновано е определил наказанията на подс. Г.. Моли съда да потвърди първоинстанционната присъда.

Подсъдимият В. Г. редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му от съда право на последна дума моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и взе предвид разпоредбите на закона, извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт в съответствие с изискванията на чл. 314 от НПК и намери за установено следното:

Делото е разгледано от първоинстанционният съд по реда на Глава 27 НПК – Съкратено съдебно следствие, като на основание чл. 371, т. 2 НПК подсъдимият Г. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съгласието му е одобрено от първоинстанционния съд.

Съобразявайки разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК, съгласно която в случаите по чл. 372, ал. 4 НПК, съдът приема за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния

акт, правилно първоинстанционният съд в мотивите на присъдата е приел за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, позовавайки се на направеното от подсъдимия самопризнание. Законосъобразна е и констатацията му, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от доказателствата, събрани в досъдебното производство и липсват основания за корекция на този извод на СРС. Чрез законосъобразно извършени процесуални действия са събрани необходимите от гледна точка на разпоредбата на чл. 102 НПК доказателства. Въззивният съд, след като подложи на анализ доказателствената съвкупност по делото, не намери основания за ревизиране на фактическата обстановка, описана в обвинителния акт, приета от първия съд и изразяваща се в следното:

Подсъдимият В. Г. Г. е роден на ***** в гр. Берковица, български гражданин, основно образование, осъждан, разведен, безработен; с ЕГН: *****,

Подсъдимият В. Г. Г. от брака си със св. В. Г.а Г.а имал две деца- Г.В. Г.а и А.-М.В. Г.а. Законен представител на двете деца след разтрогване на брака била майката В. Г.а Г.а. Към 2017г. поде. В. Г. Г. бил осъден със съдебно решение - с влязло в законна сила на 20.02.2017 г. решение на СРС, 3 ГО, 149 състав, с № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на СРС, да издържа свои низходящи - Г.В. Г.а и А.-М.В. Г.а, чрез тяхната майка и законен представител - В. Г.а Г.а, като заплаща месечна издръжка в размер на по 150 лева за всяко дете. Двете деца и тяхната майка —св. В. Г.а живеели в гр. София, ж.к. „*****“, бл. ***** , където подс. Г. следвало да изпълнява задължението си по заплащането на месечна издръжка. С влязла в сила присъда на 13.02.2020 г. по НОХД № 12719/2019 г. по описа на СРС подсъдимият В.Г. бил осъден за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК.

Подсъдимият В.Г. въпреки, че бил осъден да заплаща издръжка съобразно постановеното Решение № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на 149 състав, ГО, СРС не изпълнявал задължението си. Така в периода от 01.01.2019г. до 31.10.2020 г. той не изплащал дължимата по отношение на детето си Г.В. Г.а издръжка като не платил 22 месечни вноски в размер на по 150 лева месечно всяка, които възлизали на обща сума от 3300 лева. Подсъдимият не изпълнил и задължението съобразно посоченото Решение № 41542 от 20.02.2017 г. по отношение на детето си А.-М.В. Г.а като в периода 01.01.2019 г. до 31.10.2020 г. той не изплащал дължимата издръжка като не платил 22 месечни вноски в размер на по 150 лева месечно всяка - общо 3300 лева.

Така изложената и възприета от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства - направените от подсъдимия В. Г. Г. признания по реда на чл. 371, т. 2 от НПК на всички факти така, както са изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, подкрепящите ги гласни и писмени доказателствени средства, събрани в досъдебното производство, а именно - показанията на свидетелите показания на св. В. Г.а Г.а, Г. Г.а, А.-М.В. Г.а; съдебно-счетоводна експертиза; препис от решение № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на 149 състав,ГО; Справка за съдимост; Справка НАП, както и от представеното в хода на съд.следствие Удостоверение от ГДИН рег. № 1544/04.02.2022г.

Наличните доказателствени материали са еднопосочни и подкрепят в цялост самопризнанието на подсъдимото лице. Въззивният съд изцяло се солидаризира с направената от СРС констатация относно доказателствената съвкупност, както и с правните му изводи по съставомерността на деянието, като не намира за необходимо да ги преповтаря или допълва.

На базата на правилно възприетите фактически обстоятелства районният съд законосъобразно е заключил, че подс. В.Г. е осъществил от обективна и субективна страна съставите на две отделни престъпления по чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК, всяко от които касаещо неплащането на издръжка на двете му деца.

На първо място, подс. В.Г. е годен субект на наказателна отговорност. Същият е бил пълнолетен към момента на извършване на престъпленията, не е страдал от продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието и както тогава така и понастоящем е в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

От обективна страна подс. В.Г. в периода от 01.01.2019г. до 31.10.2020 г., включително, след като е осъден - с влязло в законна сила на 20.02.2017 г. решение на СРС, 3 ГО, 149 състав, е № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на СРС, да издържа свой низходящ - детето си Г.В. Г.а, чрез нейната майка и законен представител — В. Г.а Г.а, съзнателно не е изпълнил задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно 22 месечни вноски в размер на по 150 лева месечно всяка - общо 3300 лева, като престъплението е извършено повторно, тъй като е извършил престъплението, след като е бил осъден е влязла в сила присъда за друго такова престъпление (осъден за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК е присъда на СРС, в сила от 13.02.2020 г., по НОХД № 12719/2019 г. по описа на СРС.)-престъпление по чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК.

От обективна страна също е установено също, че подс. В.Г. в периода от 01.01.2019г. до 31.10.2020 г., след като е осъден — с влязло в законна сила на 20.02.2017 г. решение на СРС, 3 ГО, 149 състав, с № 41542 от 20.02.2017 г. по гр. д. № 36063 /2016 г. по описа на СРС, да издържа свой низходящ - детето си А.-М.В. Г.а, чрез нейната майка и законен представител - В. Г.а Г.а, съзнателно не е изпълнил задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно 22 месечни вноски в размер на по 150 лева месечно всяка - общо 3300 лева, като престъплението е извършено повторно, тъй като е извършил престъплението, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление (осъден за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК с присъда на СРС, в сила от 13.02.2020 г., по НОХД № 12719/2019 г. по описа на СРС)-престъпление по чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено от страна на подс. Г. при форма на вината пряк умишъл. Съдът прие, че подсъдимият е съзнавал общественонеопасния характер на деянията си (да не изпълнява задължението си за предоставяне на издръжка на двете си деца), предвиждал е настъпването на

общественоопасните последици и е целял тяхното настъпване. Умисълът на подсъдимия е обхващал и обстоятелството, че извършва двете деяния като всяко едно е осъществено при условията на повторност по смисъла на чл. 28, ал.1 НК.

По наложеното наказание:

Оспорен във въззивния протест е начина на определяне на наказанието „пробация“ на подс. В.Г..

На първо място следва да бъде посочено, че съставът на чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до две години или пробация, както и обществено порицание, т.е. предвидени са алтернативни наказания и първата стъпка при индивидуализирането на наказанието следва да бъде определянето от неговия вид. В тази насока изводът на СРС, че адекватно на извършеното и личността на дееца се явява по-лекото по вид наказание – „пробация“ се споделя от въззивния съд. Правилно първата инстанция е отчела като отегчаващи отговорността обстоятелства - продължителният период на неплащане на издръжката, а като смекчаващи такива-изказаното съжаление за извършените деяния, както и добрите характеристични данни относно изтърпяване на наказанието „Пробация“, наложено по НОХД 12719/2019г. по описа на 7с-в, СРС, НО. Също правилно СРС е приел, че налагането на двете задължителни пробационни мерки - - "Задължителна регистрация по настоящ адрес" с периодичност два пъти седмично и "Задължителни периодични срещи с пробационен служител", които да се провеждат в пробационната служба, на чиято територия е настоящия адрес на подсъдимия за всяко от престъпленията са съответни на извършеното и на комплекса от отегчаващи (продължителността на всяко от деянията и съответно значителния период, през който децата са били лишени от задоволяване на присъщите за възрастта им нужди) и смекчаващите вината му обстоятелства. Неправилно обаче СРС е счел, че разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК е предвидената с нея редукция с 1/3 на наказанието, е приложима и при наказанието „пробация“. В тази насока е изричната разпоредба на чл.58а, ал.5 НК, според която правилата по ал.1-4 от същият текст не се прилагат за предвидените в Особената част на НК наказания по чл.37, ал.1, т.2-11, а наказанието „пробация“ се намира в каталога на чл.37, ал.1 под.т.2. Следва извод, че редукция на наказанието „пробация“ с 1/3 по реда на чл.58а, ал.1 НК е невъзможна, поради което срокът му следва да бъде съобразен със законовите рамки по чл.42а, ал.3, т.1 НК – от 6 месеца до 3 години. Законосъобразно СРС, НО, 93-ти състав е счел, че отговорността на подс. Г. за всяко от престъпленията следва да бъде санкционирана с наказания „Пробация“, включваща мерките по чл.42а, ал., т.1 и т.2 НК с продължителност от 1(една) година, което се явява под средния предвиден в закона размер, но изводимо от обективните характеристики на двете престъпления и над минималния, предвиден в закона. Ето защо и след констатацията за неприложимост на редукцията на наказанието „пробация“ с 1/3 по реда на чл.58а, ал.1 НК, присъдата на СРС, НО, 93-ти състав следва да бъде изменена в частите относно определянето на наказанието за всяко от двете престъпления и определеното общо по реда на чл.23, ал.1 НК такова, като бъде увеличен срокът на пробационните мерки от 8 месеца на 1 година. Въззивният съд констатира, че за постигане

на целите на наказанието визирани в чл. 36, ал.1 от НК следва на подс. Г. да се наложи и кумулативно предвиденото в закона наказание – Обществено порицание, което на осн. чл.23, ал.2 НК да бъде присъединено към определеното най-тежко наказание. Наказанието Обществено порицание следва да бъде изпълнено чрез обявяване на осъждането в административната сграда на Район „Витоша“ на Столична община.

С оглед изхода на делото и в съответствие с чл.189, ал.3 НПК в тежест на подсъдимия Г. са възложени направените по делото разноси.

При цялостната въззивна проверка на обжалвания съдебен акт настоящата инстанция не установи друго нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата, поради което в останалата ѝ част присъдата на СРС, НО, 93-ти състав следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл. 334, т. 3 и т.6 вр. чл. 37, ал.2, т. 1 и чл.3 38 от НПК, СГС, IV въззивен състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 09.02.2022г. по НОХД № 16717/2021г. на Софийски районен съд, НО, 93 състав В ЧАСТТА относно наложените на подсъдимия В. Г. Г., с установена по делото самоличност, наказания за всяко от двете престъпления по чл. 183, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 от НК и определеното на осн. чл.23, ал.1 НК общо най-тежко наказание, като **УВЕЛИЧАВА** срока на пробационните мерки-"Задължителна регистрация по настоящ адрес" - гр. София, кв."Бояна", ул "*****", която да се изпълнява чрез явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично и "Задължителни периодични срещи с пробационен служител", които да се провеждат в пробационната служба, на чиято територия е настоящия адрес на подсъдимия от 8 (осем) месеца на 1 (една) година, **НАЛАГА** към така определеното наказание и кумулативно предвиденото в закона наказание – Обществено порицание, което на осн. чл.23, ал.2 НК да бъде присъединено към определеното най-тежко наказание.

Наказанието Обществено порицание следва да бъде изпълнено чрез обявяване на осъждането в административната сграда на Район „Витоша“ на Столична община.

Потвърждава присъда от 09.02.2022г. по НОХД № 16717/2021г. на Софийски районен съд, НО, 93 състав в останалата част.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И ПРОТЕСТИРАНЕ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____